

ת"פ 14154/05/16 - מדינת ישראל נגד קוסאיי חליל, איוב הנדי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14154-05-16 מדינת ישראל נ' חליל(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ
מדינת ישראל
בעניין:

על ידי ב"כ עו"ד גלית שהם, עו"ד מיכל אזולאי ומר
אהרון למברגר, מתמחה
נגד

1.קוסאיי חליל (עציר)

2.איוב הנדי (עציר)

על ידי ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד
הנאשמים

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הודו והורשעו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של השתתפות בהתפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ובעבירה של ניסיון תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) + (2) + (3) בצירוף סעיף 25 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 29.4.16 עם סיום תפילת יום השישי בהר הבית, בסמוך לשעה 13:45, אירעה במקום התפרעות של כ- 15 אנשים שחלקם היו רעולי פנים (להלן: "**ההתפרעות**" ו"**המתפרעים**" בהתאמה). המתפרעים יידו אבנים לעבר שוטרים שעמדו בסמוך לשער המוגרבים. הנאשמים לקחו חלק בהתפרעות כאשר הם רעולי פנים. במסגרת ההתפרעות יידה כל אחד מהנאשמים שני אבנים לעבר השוטרים. במעשיהם המתוארים לעיל, ניסו הנאשמים לתקוף שוטר והתקיפה קשורה למילוי תפקידו כחוק, כשהם מתכוונים להכשיל את השוטר בתפקידו, או למנוע או להפריע אותו מלמלאו, היו מזוינים בנשק קר והתקיפה הייתה בצוותא של יותר משני אנשים, וכן השתתפו בהתקהלות אסורה שהתחילו לבצע בה את מטרתה בהפרת השלום שיש בה כדי להטיל אימה על הציבור.

3. במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש. מאחר שהנאשמים היו בני 18 שנים בעת ביצוע העבירות, קמה חובה לקבל תסקיר שירות מבחן בעניינם בטרם ייגזר דינם, ועל כן הם הופנו לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות מבחן בעניינו של נאשם 1

4. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 עולה כי נאשם 1 בן 19, רווק ללא ילדים, אשר טרם מעצרו התגורר בשכונת "א טור" שבמזרח ירושלים. נאשם 1 סיים 12 שנות לימוד ועד למעצרו הנוכחי עבד באחד מבתי המלון באזור ירושלים בתפקיד עובד משק.

5. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם בן למשפחה המונה זוג הורים ותשעה ילדים בני 40-19, כאשר ארבעת

אחיו הגדולים, הם בעלי משפחות המנהלים חיים נורמטיבי ועצמאי. ארבעת אחיו הצעירים הם רווקים אשר מתגוררים בבית המשפחה בשכונת "א-טור". נאשם 1 ציין כי אחד מאחיו ריצה בעברו מספר עונשי מאסר בשל ביצוע עבירות שונות, לרבות ביטחוניות. אביו בן 65 שנים, נהג מונית המשמש כמפרנס עיקרי לבני המשפחה ואמו בת 55 ועקרת בית.

6. אשר לביצוע העבירות, נאשם 1 התקשה לשאת באחריות למעשיו והכחיש את ביצועם. לדבריו, הוא נכח במקום ההתפרעות בדרך חזרה לביתו בשכונת "א טור", לאחר תפילה במסגד "אל אקצא". קצין המבחן התרשם מכך שנאשם 1 הציג עצמו בעמדה קורבנית, תוך קושי רב לבחון באופן ביקורתי ומקדם את התנהלותו. כן טען כי הותקף על ידי השוטרים במהלך המעצר ונזקק לטיפולים רפואיים בבית החולים "שערי צדק".

7. אשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, קצין המבחן התרשם כי לנאשם 1 יכולת חשיבה, כושר ביטוי תקין וכישורים תעסוקתיים חיוביים. עוד התרשם קצין המבחן כי לנאשם 1 שאיפות לניהול אורח חיים תקין ונורמטיבי ללא מעורבות נוספת בעבירה על החוק. כל אלה מהווים להערכתו גורמי סיכוי לשיקום. לצד כל זאת, קצין המבחן התרשם כי נאשם 1 התקשה לבחון את התנהלותו באופן ביקורתי ובוגר ונראה כי מדובר באדם הנעדר גבולות בהתנהגותו, אשר פעל ללא בקרה מספקת וללא שיקול דעת אשר למעשיו והשלכותיהם האפשריות, כל אלה מהווים גורמי סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד.

8. בהתחשב בחומרת העבירות המיוחסות לנאשם, ובהתחשב בעמדותיו של נאשם 1 באשר לביצוע העבירות, קצין המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של נאשם 1, והמליץ להשית על נאשם 1 עונש מאסר בפועל לצד עונש מאסר מותנה, אשר יהווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2

9. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 עולה כי נאשם 2 כבן 18 וחצי, רווק, אשר טרם מעצרו התגורר בשכונת "עיסויה" שבמזרח ירושלים. נאשם 2 נשר מלימודיו טרם סיים 12 שנות לימוד, נוכח קושי בהתמדה בשיעורים, הגם שהישגיו הלימודיים היו טובים. עם נשירתו מהמסגרת החינוכית ועד למעצרו הנוכחי, השתלב בשוק העבודה כעוזר חשמלאי שכיר.

10. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם בן למשפחה המונה זוג הורים וארבעה ילדים בני 9-18.5 שנים, כאשר נאשם 2 הוא הבכור, ואחיו הצעירים ממנו, הם רווקים אשר מתגוררים בבית המשפחה, ומשולבים במסגרות חינוכיות בהתאם לגילם. אביו בן 42 עבד עד לאחרונה כעצמאי בתחום השיפוצים ושימש מפרנס עיקרי לבני משפחתו, אמו בת 36 ועקרת בית אשר מעולם לא השתלבה בשוק העבודה. עוד שיתף נאשם 2 כי אביו נעצר לאחרונה בגין ביצוע עבירת הסתה באמצעות הרשתות החברתיות.

11. אשר לביצוע העבירות, נאשם 2 הודה בביצוען, אולם התקשה לבחון את התנהלותו באופן ביקורתי ובונה תוך קושי לראות את הפסול במעשיו. נאשם 2 נטה להשליך חלק מהאחריות על אחרים, לרבות שותפו לביצוע העבירות. הוא טען כי נכח במקום בו התרחשה ההתפרעות, וכי בשלב מסוים לקח חלק באותה התפרעות, ואף יידה אבנים לעבר כוחות הביטחון. נאשם 2 הוסיף כי פעל מתוך טיפשות ועל רקע השפעה מצד חבריו שהשתתפו בהתפרעות. עוד התרשם קצין המבחן, כי נאשם 2

ביצע את העבירות על רקע היעדר גבולות פנימיים, בשילוב לחצים חיצוניים שחווה במהלך אירוע העבירה. ניכר כי נאשם 2 התקשה לבחון אלטרנטיבות תקינות להתנהלותו במהלך האירוע.

12. אשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, קצין המבחן התרשם כי לנאשם 2 יכולת חשיבה, כושר ביטוי תקין וכישורים תעסוקתיים חיוביים העולים מהשתלבותו המהירה בשוק העבודה, מיד לאחר שעזב את המסגרת הלימודית. עוד התרשם קצין המבחן כי לנאשם 2 שאיפות לניהול אורח חיים תקין ונורמטיבי ללא מעורבות נוספת בעבירה על החוק. כל אלה מהווים להערכתו גורמי סיכוי לשיקום. לצד כל זאת, קצין המבחן התרשם כי נאשם 2 התקשה לבחון את התנהלותו באופן ביקורתי ובוגר ונראה כי מדובר באדם הנעדר גבולות בהתנהלותו, אשר פעל ללא בקרה מספקת, וללא שיקול דעת אשר למעשיו והשלכותיהם האפשריות. כן התרשם כי נאשם 2 הושפע באופן משמעותי מהמתיחות ששררה באותה עת בסביבת מגוריו, וניכר כי חווה את הלחצים מהסביבה החיצונית באופן מוגבר, כפי שניתן לראות זאת מהתנהלותו באירוע נשוא כתב האישום דנן. כל אלה מהווים גורמי סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד.

13. בהתחשב בחומרת העבירות המיוחסות לנאשם, קצין המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של נאשם 2 והמליץ להשית על נאשם 2 עונש מאסר בפועל לצד עונש מאסר מותנה, אשר יהווה גורם מרתיע ומציב גבולות עברו.

טיעוני הצדדים לעונש

14. באי כוח המאשימה ציינו כי הערכים עליהם יש להגן בבסיס העבירות בהן הורשעו הנאשמים הם פגיעה בערך חיי אדם ופגיעה בשלמות הגוף של אנשי כוחות הביטחון בפרט. עוד הוסיפו כי מעשים אלה פוגעים בסדר הציבורי וביכולתם של האמונים על החוק לבצע את תפקידם. עוד ציינו כי תופעת יידי האבנים לעבר כוחות הביטחון היא חמורה וביקשו מבית המשפט לתרום את חלקו בניסיון למגר תופעה זו על ידי החמרה בענישה.

15. אשר לנסיבות ביצוע העבירות ציינו ב"כ המאשימה כי הנאשמים היו חלק מהתפרעות אשר כללה 15 משתתפים, כאשר חלקם היו רעולי פנים. כל אחד מהנאשמים זרק שני אבנים לעבר שוטרים במקום, כאשר הם היו רעולי פנים וההתפרעות אירעה בתאריך רגיש, ובאזור רגיש- הר הבית. על כן, סברו ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בין 14-32 חודשים והגישו פסיקה לתמיכה בטענותיהם.

16. אשר לעונש המתאים, הדגישו ב"כ המאשימה את הצורך בהרתעת מידי האבנים לרבות הצעירים שבהם. עוד הדגישו ב"כ המאשימה כי הנאשמים הודו בעבירות וחסכו זמן שיפוטי יקר, לנאשם 2 אין עבר פלילי ולנאשם 1 שתי הרשעות קודמות בעבירות דומות. לצד זאת, ציינו ב"כ המאשימה כי שירות המבחן המליץ להשית על הנאשמים מאסר בפועל שלצדו מאסר מותנה. לפיכך סברו ב"כ המאשימה כי יש להשית על נאשם 1 עונש מאסר ברף האמצעי של המתחם לצד מאסר מותנה וקנס. אשר לנאשם 2 סברו כי יש להשית עליו עונש מאסר בפועל בתחתית המתחם לצד מאסר מותנה וקנס.

17. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה שלדידו במקרים חמורים יותר מאירוע מושא אישום זה, הושתו עונשים חמורים פחות ביחס למתחמים אותם הציגו ב"כ המאשימה. על כן לדידו מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר. ב"כ הנאשמים הגיש מסמך רפואי בעניינו של נאשם 2. אשר לעונש המתאים לדידו יש להשית על הנאשמים עונש שלא יעלה על שישה וחצי חודשי מאסר בפועל.

18. הנאשמים בדבריהם האחרונים, הסתפקו בדברי בא כוחם.

מתחם העונש ההולם

19. בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

20. הערכים החברתיים המוגנים העומדים בבסיס העבירות בהן הורשעו הנאשמים, הם שמירת החיים ושלמות הגוף, הגנה על שלום הציבור, על ביטחונו ועל מי שאמונים על אכיפתו, וכן השמירה על הסדר הציבורי.

21. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, מחד יש להתחשב בכך שמדובר בהתקהלות של 15 משתתפים, כאשר חלקם היו רעולי פנים ויידו אבנים לעבר השוטרים, כך שיש פוטנציאל נזק חמור לשוטרים שבאו לבצע את תפקידם כתוצאה מזריקת האבן לעברם במהלך ההתפרעות. כמו כן, האירוע אירע במועד רגיש, שביעי של פסח, בסמוך לתפילת יום השישי, ובמקום בו קיימת רגישות מיוחדת, הר הבית. הנאשמים לקחו חלק בהתפרעות כאשר הם רעולי פנים ובמסגרת ההתפרעות יידה כל נאשם שני אבנים לעבר השוטרים. לצד זאת, אין מדובר בהתפרעות המונית או בשימוש בזיקוקים או באמצעים חמורים יותר. כן לא מצוין בכתב האישום כי במהלך האירוע נפגעו שוטרים, אזרחים או רכוש ציבורי, ועל כן אני סבורה כי מדובר בפגיעה בעוצמה בינונית בערכים המוגנים.

22. אשר לענישה הנוהגת, בית המשפט המחוזי לאחרונה קבע באירועים דומים מתחמים הנעים בין 8 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר. (ר' עפ"ג 19254-02-16, וכן עפ"ג 3148-02-16, ר' מתחם שקבעתי לאחרונה בת"פ 24652-04-16, שם מדובר באירוע במדרג חומרה נמוך יותר. עוד ר' בעניין זה ת"פ 30233-11-15, שם קבעתי מתחם עונש הולם שנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בשל אירוע התפרעות וניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. כן קבעתי לאחרונה בת"פ 54459-01-16 בשל אירוע ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות מתחם עונש הולם הנע בין חמישה חודשי מאסר ל-15 חודשי מאסר, עוד ראה ת"פ 40201-02-16 שם קבעתי מתחם עונש הולם הנע בין 7 ל-15 חודשי מאסר, כאשר נסיבות ביצוע העבירה קלות יותר מהנסיבות בענייננו).

23. אשר על כן, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר (ר' פסקה 4 לעפ"ג 38296-07-16 **מדינת ישראל נ' עליאן ואח'** (ניתן ביום 2.8.16), שם נקבע כי יש להעלות את הרף העליון של המתחם, בשל שיקולי הלימה והחשש הכבד לשלום הציבור והסיכון הטמון במעשים לחיי אדם).

העונש המתאים

24. בעניינם של הנאשמים יש לשקול את הצורך בהרתעת הרבים נוכח היקף ההתפרעויות והאלימות המופנית לעבר כוחות הביטחון בירושלים, אשר בשנים האחרונות הפכו לחזון נפרץ.

25. אשר לנאשם 1, הנאשם יליד 1997, היה כבן 19 בעת ביצוע העבירות, לקח אחריות למעשיו בבית המשפט וחסך זמן שיפוטי יקר. עוד יש לתת דגש על הצורך בהרתעת היחיד ועל הצורך להגן על הציבור מפני הנאשם, שזאת מעורבותו השנייה בעבירות מסוג זה, שכן לנאשם רישום פלילי בעבירות דומות אותן ביצע לפני למעלה משנתיים שעה שהיה קטין והושתו עליו שלושה חודשי מאסר. כן לנאשם רישום נוסף בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. נסיבות אלה מלמדות שיש צורך לתת דגש של ממש על הרתעת היחיד נוכח הרשעתו הקודמת והעובדה שחזר לסורו למרות שנידון לעונש מאסר וכן בסיכון הגבוה להישנות מעשיו כפי שעולה מהתסקיר. לכך יש להוסיף כי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו וקצין המבחן ציין כי הנאשם הכחיש כל קשר לביצוע העבירות ובכך קיים סיכון להישנות עבירות בעתיד.

26. אשר לנאשם 2, הנאשם כבן 18 וחצי, לקח אחריות למעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר. ניהל אורח חיים נורמטיבי טרם מעצרו וזוהי מעידתו היחידה בפלילים. מנגד נאשם 2 נטה להשליך חלק מהאחריות על אחרים, לרבות שותפו לביצוע העבירות. לכך יש להוסיף כי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. עוד התחשבתי בכך שהנאשם נפצע ברגלו טרם מעצרו כפי שעולה מהמסמך הרפואי נ/1.

27. עוד התחשבתי בכך שהנאשמים שהו במעצר במשך למעלה משישה חודשים, וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

28. לאחר ששקלתי את הנסיבות לחומרא ולקולא לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום או הגנה על הציבור. יחד עם זאת בהתחשב בכך שהנאשמים לקחו אחריות למעשיהם, חסכו זמן שיפוטי משמעותי, בהתחשב בגילם הצעיר של הנאשמים ובכך שנאשם 2 ללא עבר פלילי והיה על גבול הקטינות בעת ביצוע העבירות, החלטתי לגזור על הנאשמים את העונשים כדלהלן:

א. נאשם 1- 12 חודשי מאסר אשר ירוצו מיום מעצרו, 29.4.16.

נאשם 2- 8 חודשי מאסר אשר ירוצו מיום מעצרו, 29.4.16.

ב. 6 חודשי מאסר. הנאשמים לא ירצו עונש זה, אלא אם יעברו בתוך שנתיים מיום שחרורם על עבירה לפי סעיף 274 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ג. 3 חודשי מאסר, הנאשמים לא ירצו עונש זה אלא אם יעברו בתוך שנתיים מיום שחרורם על עבירה לפי סעיף 152 או 273 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ל' תשרי תשע"ז, 01 נובמבר 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.